

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir,
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove
Nr. 12 (185), 15 decembrie 2006

Prea Fericitului TEOCTIST, Patriarhul Bisericii Orodoxe Române

Prea Fericite Părinte Patriarh,

Cu alese cuvinte de felicitare către frumoasa aniversare – 20 ani de patriarhat – a Prea Fericirii Voastre vin și slujitorii și credincioșii din de Dumnezeu păzita țara noastră Moldova.

Sunteți un remarcabil arhipăstor care ați ajuns nu doar la o vârstă venerabilă, patriarhală, dar și ocârmuiți spiritual ortodoxii români de pretutindenea.

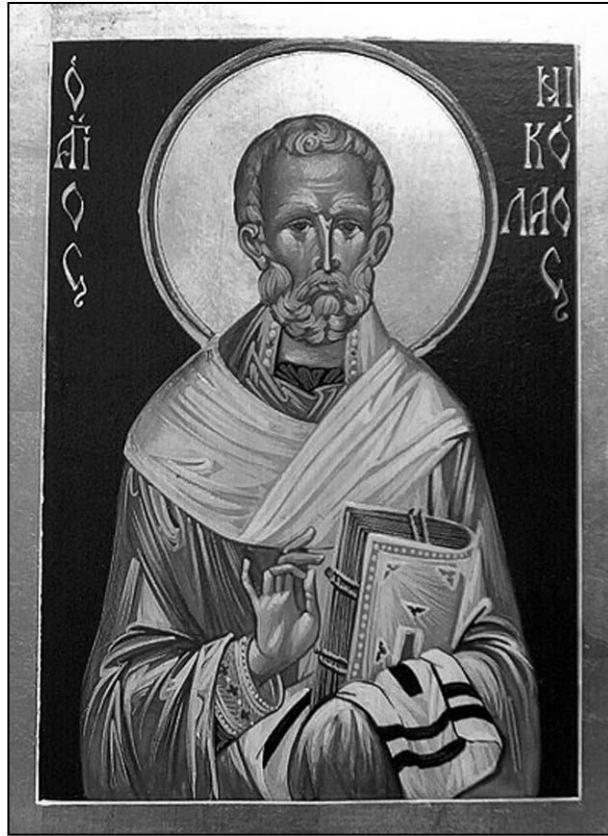
Vă apreciem eforturile depuse spre binele Bisericii dreptmăritoare, promovând Ortodoxia în această lume polietnică și multiconfesională.

Fie ca, sub cârmuirea Prea Fericirii Voastre, Biserica Ortodoxă Română să fie asemenea mlădiței mereu înverzite și aducătoare de roade bune și bineplăcute Domnului.

Să fiți asemenea unui izvor nesecat de înțelepciune și a toată virtutea, fiind sigurul cârmaci al mântuirii turmei încredințate.

*Cu dragoste întru Hristos Domnul nostru,
VLADIMIR,
Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove*

ÎN MIRA LICHIEI, SFINTE, SFINȚITOR TE-AI ARĂTAT

6/19 decembrie

În această lună, în ziua șasea, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.

Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Mai

întâi a strălucit prin viețuire călugărească; iar pentru viața lui îmbunătățită a fost făcut arhieru. Dar pentru că sfântul propovăduia cu îndrăzneală credința în Hristos a fost prins de mai-marii cetății, a fost bătut și chinuit, apoi aruncat în temniță, împreună cu alți creștini. Când marele și binecredinciosul împărat Constantin a ajuns, cu voia lui Dumnezeu, împărat al romanilor, au fost eliberați din legături toți cei închiși și, odată cu aceștia, și Sfântul Nicolae, care s-a dus în Mira. Nu după multă vreme a fost adunat de marele Constantin cel dintâi sinod de la Niceea, la care a luat parte și minunatul Nicolae.

Sfântul Nicolae a făcut multe minuni așa cum arată Istoria vieții sale. A izbăvit de la moarte pe trei bărbați năpăstuiți pe nedrept. Pe când aceștia erau în închisoare au aflat de timpul când aveau să fie omorâți și au chemat pe sfânt în ajutor; i-au pomenit și de binefacerile ce le făcuse cu alții, cum izbăvise de moarte pe alți trei bărbați din Lichia. Iar Sfântul Nicolae, cel grabnic spre ajutor și gata spre apărare, s-a arătat în vis împăratului și eparhului; pe eparh l-a muștrat pentru că a defăimat împăratului pe cei trei bărbați, iar împăratului i-a arătat și i-a dovedit că bărbații aceia sunt nevinovați și că din pizmă au fost pârâți că au uneltit împotriva lui. Și așa i-a izbăvit Sfântul Nicolae de la moarte.

Pe lângă acestea a făcut încă și alte minuni. A păstorit dumnezeiește poporul ortodox și ajungând la adânci bătrâneți, s-a mutat către Domnul.

Dar Sfântul Nicolae nici după moarte nu și-a uitat turma sa. Că în fiecare zi face cu îmbelșugare bine celor ce au nevoie și-i izbăvește de tot felul de primejdii și nevoi, Căci și acum, ca și atunci. Același Dumnezeu lucrează prin sfântul Său minunile Sale cele fără de număr.

RUGĂ PENTRU PĂRINTELE DORIMEDONT

Prea Sfințitul Dorimedont, Episcop de Edineț și Briceni al Mitropoliei Moldovei, a fost grav rănit într-un accident rutier. Accidentul a avut loc în seara zilei de marți, 5 decembrie, în preajma satului Moșani, (situat între Dondușeni și Otaci), când părintele episcop se întorcea de la Mănăstirea de maici „Călărășeuca”, unde a oficiat vecernia, după care a doua zi urma să aibă loc hramul. În mașină mai erau doi clerici, care au avut leziuni mai ușoare. Având leziuni la coloana vertebrală și o mână ruptă, părintele a fost operat la Chișinău, după care a fost transportat vineri, 8 decembrie, în orașul Viena (Austria), unde a suportat o nouă intervenție chirurgicală, care a durat 10 ore. Numeroși clerici și credincioși se roagă pentru însănătoșirea părintelui Dorimedont.

Săptămâna trecută, la Institutul de neurologie și neurochirurgie, din strada Vladimir Korolenko, au venit să-l viziteze pe părintele episcop numeroși clerici, reprezentanți ai celor două Mitropolii de la Chișinău, enoriași. Vineri, la spital a făcut o vizită părintelui, ÎPS Petru Păduraru, însoțit de un grup de preoți. Părintele episcop a mai fost vizitat de PS Petru Musteață, PS Anatole, premierul Vasile Tarlev și de președintele Parlamentului, Marian Lupu.

Părintele Ioan Mutu, de la Călărăși, care l-a vizitat la spital pe părintele Dorimedont, a declarat că PS Dorimedont este foarte apreciat de către clerici și de enoriași. „Este un om al lui Dumnezeu. De astfel de oameni au nevoie creștinii, Biserica, dar și țara”.

Atragem atenția creștinilor că a fost deschis un cont special pentru colectarea mijloacelor financiare necesare tratamentului PS Dorimedont:

BC EURO CREDIT BANK, S.A. Chișinău, Moldova:
Cont: 225257165504 (USD)
Cont: 225257165504 (EUR)
Cont: 225257165504 (MDL)
Cod fiscal: 0960309051889,
Codul bănci: ECBM MD 2X;
Beneficiar: Bolgari Irina

ADUCEȚI-LE COPIILOR O BUCURIE DE CRĂCIUN

Joi, 14 decembrie, ora 18.00, în incinta Filarmonicii Naționale, absolvenții programelor de schimb ale Ambasadei SUA în R. Moldova organizează un concert de binefacere prilejuit de Ziua Sfântului Nicolae. Bani obținuți de la vânzarea билетelor vor fi transferați Orfelinatului pentru copii cu dizabilități din s. Corten, r-l Taraclia.

Cu genericul „Aduceți-le copiilor o bucurie de Crăciun”, spectacolul este o continuare a unor acțiuni similare, desfășurate în decembrie 2005 la Bălți, Chișinău și Cahul, și este rezultatul efortului comun al absolvenților programelor de schimb sponsorizate de Guvernul Statelor Unite și cel al comunității moldovenești. Ca și acum un an, protagonistul concertului va fi interpreta Geta Burlacu. Acompaniată de formația „Right Horns”, ea va prezenta un program special de jazz, „Endangered Species”.

Biletele costă 30 de lei și pot fi procurate la casele Filarmonicii Naționale sau comandate la numărul de telefon 21.04.21. Menționăm că biletele vor participa la o tombolă cu premii.

Informație de contact: Centrul de Resurse pentru Absolvenți (tel. 21.04.21) sau Veronica Arpintin (069151147).

Organizatori: Comunitatea absolvenților programelor de schimb sponsorizate de Guvernul SUA, care îi cuprinde pe toți cei care, timp de 14 ani, au beneficiat de programe de schimb în Statele Unite ale Americii.

CEL MAI FRUMOS DAR DE CRĂCIUN

Aveți părinți, rude, prieteni la țară?

Dacă ei sunt mai săraci și mai triști ca noi, faceți-le o bucurie de Crăciun: un abonament la ziarul **CURIERUL ORTODOX**.

Fie ca lumina speranțelor într-un timp mai bun să pătrundă și în casele lor.

Echipa de ziaristi ai CURIERULUI ORTODOX

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

12 noiembrie
Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.
Între 18-19 noiembrie ÎPS Mitropolit Vladimir a participat la manifestările prilejuate de aniversarea a 60 ani de viață și 30 ani de arhipăstorie a ÎPS Kiril de Smolensk și Kaliningrad, președintele

Departamentului relații externe al Bisericii Ortodoxe Ruse.

21 noiembrie
Mitropolitul

Vladimir a liturghisit la Catedrala din or. Râbnița.

24 noiembrie
Mitropolitul Vladimir a săvârșit Acatistul „Acoperământul Maicii Domnului” la Catedrala Mitropolitană „Nașterea Domnului”.

26 noiembrie
Înalt Prea Sfinția sa Vladimir a liturghisit la

4 decembrie
ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit Sf. Liturghie praznicală la Catedrala Mitropolitană „Nașterea Domnului”

10 decembrie
În ziua serbarii Sf. Iacob Persul, Mitropolitul Vladimir a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la mănăstirea din satul Sireț, raionul Strășeni.

DECORAȚII

12 noiembrie

În cadrul serviciului divin la catedrala mitropolitană din Chișinău, ÎPS Vladimir, a decorat pe dl Vasile Guzun cu medalia „Cuv. Paisie Velicicovschi” și pe dna Valentina Cebotari cu medalia „Cuv. Parascheva”. Acești credincioși pe parcursul mai multor ani ajuta și susțin Biserica Ortodoxă din Moldova.

19 noiembrie

Economul catedralei „Sf. Arhangheli” din Râbnița, eg. Savatie (Hrușci) a fost decorat cu Cruce cu

pietre scumpe.

26 noiembrie

Pentru munca depusă în cadrul Direcției mitropolitane și în rândul clerului inferior diaconul Maxim Melinti a fost avansat în treapta de protodiacon și decorat cu dreptul de a purta camilafcă.

10 decembrie

Pentru munca depusă întru ridicarea bisericii și ascultarea dusă întru slava Domnului starețul mănăstirii din s. Sireț, Arhim. Porfirie (Dobre) a fost decorat cu

MANIFESTĂRI CONSACRATE JUBILEULUI CATEDRALEI „NAȘTEREA DOMNULUI”

La 23 noiembrie în incinta Filarmonicii Naționale s-a desfășurat un concert final consacrat celei de-a 170-a aniversari din ziua târnosirii Catedralei Mitropolitane „Nașterea Domnului” din Chișinău.

Prin acest concert s-a încheiat programul manifestărilor închinare acestui eveniment. Pe parcursul anului 2006 Mitropolia Moldovei în comun acord cu primăria mun. Chișinău au organizat mai multe manifestări aniversare (concerte, concursuri, expoziții s.a.).

La concert au sosit mai mulți slujitori din capitală, studenți teologi și numeroși credincioși.

Invitați de onoare au fost IPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, și dl Vasile Ursu, primar general interimar al capitalei, care au salutat pe cei prezenți în sală. Mitropolitul Vladimir a mulțumit tuturor celor care au muncit pe parcursul acestui an întru comemorarea acestui eveniment, care înscrie una din filele istoriei Bisericii Ortodoxe din Moldova, iar dl Vasile Ursu s-a referit la

Secvență de la concertul festiv

Ioan Mânăscurtă a prezentat câteva cărți cu conținut creștin editate cu prilejul aniversar.

În continuare au venit cu cântări de suflet interpreții Lenuța Burghilă, Valeriu Râbnița, orchestra „Folclor”, Mihai Munteanu, Maria Bieșu, Viorica Moraru, Nicolae Palit, Nina Ermurachi și Mihai Ciobanu.

La finele concertului Mitropolitul Vladimir a înmănat diplome arhieresti celor care au contribuit întru realizarea acestei manifestări, binecuvântând truda celor care și-au pus umăr de ajutor în realizarea activităților aniversare pentru Catedrala Mitropolitană.

necesitatea conlucrării și susținerii unor astfel de inițiative întru cultivarea spiritualității și păstrării trecutului nostru eclesial.

Au evaluat ansamblul „Edera”, interpretul Nicoale Gribincea, corul de copii al Catedralei Mitropolitane, corul liceului „M. Berezovschi” din Chișinău, trio „Южный глас” din Transnistria. Poetul

HIROTONII

26 noiembrie
În cadrul serviciului divin ipodiakonul superior Maxim Melinti a fost hirotont în treapta de diacon

10 decembrie
În cadrul serviciului

divin la mănăstirea Sireț, r. Strășeni, diac. Pavel Grapin, studentul anului IV la Academia Teologică din Chișinău, a fost hirotont preot pe seama parohiei „Adormirea Maicii Domnului” din

or. Telenești, iar Valeriu Sanduleac, studentul anului IV la Seminarul Teologic din Poceaev, Ucraina, hirotont în treapta de diacon pe seama parohiei „Sf. M. Mc. Gheorghe” din Chișinău.

SOLEMNITĂȚI LA MĂNĂSTIREA NOUL-NEAMȚ

La 28 noiembrie a.c. sute de credincioși din Moldova și România s-au îndreptat spre mănăstirea „Înălțarea Domnului” din Chițcani pentru a-l cinsti pe unul dintre cei mai îndrăgiți sfinți ai acestui așezământ monahal – Sfântul Paisie Velicicovschi. Cu acest prilej la mănăstire au slujit în același timp în biserici diferite PS Dorimedont, episcop de Edineț și Briceni și PS Anatolie, episcop de Cahul și Comrat. Multime de preoți, foști absolvenți ai seminarului teologic de la Chițcani, medici, profesori, corul de maici al mănăstirii „Marta și Maria” din Căușeni au fost alături de frații de la mănăstirea Noul-Neamț în această zi importantă pentru ei, dar și pentru spiritualitatea noastră ortodoxă.

După Sfânta Liturghie preoții au scos icoana sfântului Paisie Velicicovschi în fața crucii din curtea mănăstirii pentru a-i aduce un omagiu împreună cu poporul dreptcredincios.

PS Dorimedont a vorbit creștinilor despre pronia lui Dumnezeu care, în vremuri de grea restriște rânduiește nașterea unor mari sfinți pentru a menține vie flacăra credinței oamenilor:

“Astăzi îl cinstim pe Sfântul Paisie Velicicovschi, un mare ascet și rugător care a reînnoit monahismul ortodox. Dragi frați și surori, în vremi grele pentru popor prin mila lui Dumnezeu se nasc oameni aleși, care săvârșesc minuni, care fac schimbări esențiale în jurul lor. Sfântul Serafim de Sarov spunea: “Dobândește duhul păcii și în jurul tău se vor mântui mii!”. Sfântul Paisie Velicicovschi, după multe peregrinări a reușit să-și găsească un loc de refugiu duhovnicesc în care a adunat sute de frați. În Acatistul închinat lui se pronunță rugăciunea “Doamne Iisuse

Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, mântuiește-mă pe mine, păcătosul!”

Această rugăciune i-a curățit inima și sufletul și a stat la baza regulamentului monahal pe care ni l-a lăsat drept moștenire. Astăzi ne-am adunat aici prin rugăciunile Maicii Domnului și a Sfântului Paisie Velicicovschi pentru a închina rugăciunile noastre nevrednice acestui sfânt de importanță universală, pentru care avem o evlavie și iubire deosebită pentru că el este protectorul duhovnicesc al acestui așezământ monahal. Am venit astăzi aici pentru a ne ruga împreună cu starețul acestei mănăstiri arhimandritul Paisie pentru sufletele noastre. Ași vrea să spun că crucea de monah este deosebit de greu de dus, mai ales în timpurile noastre. Dar și mai grea e povara și responsabilitatea unui stareț de mănăstire. De aceea îi dorim părintelui Paisie în ziua îngerului ca bunul Dumnezeu să-l ajute să-și ducă cu bărbăție crucea.

Apostolul Pavel ne îndemna “Iubiți-vă unul pe altul și astfel veți împlini toată legea!”. De aceia dragii mei să ne străduim pentru mântuirea noastră, să ne îndreptăm pașii spre Dumnezeu care ne cheamă spunând “Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre”. Într-adevăr, Iisus Hristos a fost o pildă vie de smerenie și blândețe, iar noi putem dobândi viață veșnică în Iisus Hristos cu rugăciunile Maicii lui și a Sfântului Paisie Velicicovschi. Prea Sfințite Anatolie, scumpi frați și surori, cinstiți părinți, vă felicit cu această zi măreață și, ca fost stareț al acestei mănăstiri cer sfințele voastre rugăciuni și vă mulțumesc că îi pașiți pragul și ajutați mănăstirea și pentru că avem fericirea să ne rugăm astăzi împreună și simțim binecuvântările Domnului aici pe acest pământ”.

Igor Pînzaru

LECTURILE PĂRINTELUI CLEOPA

În ultimii ani de viață, părintele Cleopa nu mai putea fugi de lume. Aveam impresia că oamenii care-l așteptau mereu la masa de sub copacul din apropierea chiliei sale își pusese de gând să-l prindă cu vreo întrebare de credință la care părintele să nu poată răspunde.

Și cel care se considera un „hârb legat cu sârmă”, un călugăr lipsit de pregătire teologică, răspundea totdeauna, ca un elev silitor, fără a căuta laude, după cuvântul Apostolului: „Să fim gata toți să răspundem oricui, pentru nădejdea noastră, dar cu blândețe, cu frică și cu bună credință”.

Ce le putea spune pelerinilor un călugăr care, în anii 1935-1942 a păscut oile schitului Sihăstria, iar după 1948, urmărit de securitate, a trăit 15 ani mai mult retras în munții Neamțului?

Mitropolitul Bartolomeu Anania mărturisea că prin 1964, când l-a cunoscut pe părintele Cleopa, acesta vorbea ca în vechile tipărituri de la mănăstirea Neamț. Am citit mai atent „Viața și nevoițele Arhimandritului Cleopa Ilie”, scrisă de Arhim. Ioanichie Bălan, cu gândul de a afla conținutul și deprinderile de lectură

ale părintelui Cleopa.

În iarna anului 1929, când frații Vasile și Constantin Ilie, doi din cei zece copii, pleacă la mănăstire, iau de acasă, în afară de haine, Sf. Scriptură, Viețile Sfinților (12 volume), Ceaslovul și Psaltirea. Să recapitulăm: câte din aceste cărți se găsesc în casele țaranilor noștri acum?

Cel mai interesant, din punctul de vedere al lecturii formative și al bucuriilor duhovnicești, este capitolul „La oile Sihăstriei”. Șase ani în care a fost cioban la oile schitului au

însemnat pentru fratele Cleopa școala de teologie făcută în mijlocul naturii, prin lectura cărților aduse în traistă de acasă și a celor împrumutate din bibliotecile mănăstirilor Neamț și Secu. Le purta în desagă, cu oile pe munte, și avea grijă să le acopere cu ceva de ploaie. Toată ziua se ocupa cu Dogmatica Sfântului Ioan Damaschin, cu Teologhicon sau Descoperirea adevăratei credințe. Când trebuia să întoarcă oile la umbră, prin tufe, punea o brândușă zăloagă la carte.

Nu vă amintește acest călugăr împătimit de lectură de badea Cârțan, „ciobanul de cărți”, care citea prin câmpia Bărganului până i se împrăștia oile ca făina orbului? În 1903, organele polițienești austro-ungare din Brașov i-au confiscat 76.621 de tipărituri. Așa că să nu ne grăbim să subapreciem pe cioban, chiar dacă n-are diplomă de la universități.

„În cei șase ani – își amintea părintele Cleopa – am citit Sf. Scriptură, Patericul și cărțile Sfinților Părinți: Macarie Egipteanul, Macarie Alexandrinul, Ioan Scărarul, Teodor Studitul, Isaac Sirul, Efreim Sirul, Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare”. I se părea că ziua trecea ca un ceas, uita

să mănânce. După ce termina pravila, scotea iarăși cărțile Sfinților Părinți și citea lângă oi până seara. Parcă-i vedea pe autori: cu bărbi albe și luminați la chip, și tot ce povestea ei se întipărea în minte, precum ai scrie cu degetul pe ceară, încât nu a mai putut uita ce a citit. Este vorba oare numai despre memoria fenomenală a părintelui Cleopa?

Încercați și Dvs. să citiți ceva din autorii enumerați mai sus și veți avea o experiență deosebită. În ceea ce privește Psaltirea, părintele ne îndruma prin cuvintele Sf. Vasile cel Mare: „Este mai bine să stea soarele din călătoria sa decât să rămână Psaltirea necitită în casele creștinilor”. Să aveți Psaltirea ca pe un cozonac bun – adăuga părintele Cleopa. Când ți-e foame mai tai o felie, mai citești o catismă, două, trei – cât poți.

Am încercat să rezist la Miezonoptică în mănăstirea Sihăstria. Picam secerată în timp ce călugări octogenari citeau rămânând în picioare ore în șir. Oamenii aceștia se roagă în timp ce noi dormim. Iar când ne trezim îi vorbim de rău. Mare păcat.

Nina Negru

POȘTA REDACȚIEI

VREM CA BISERICA SĂ RĂMÂNĂ BISERICĂ

Suntem un grup de chișinăuieni. Avem rude și apropiați care își dorm somnul de veci în Cimitirul catolic din Valea Trandafirilor, nr. 11. În 2002, autoritățile bisericii „Sf. Teodor Tiron” („Ciuflea”) au început să repare locașul de pe teritoriul cimitirului. Între timp, a apărut o oarecare Venera Gasporean, care a cărat în cimitir materiale de construcție, a demolat gardul și a ocupat o parte din teritoriu, unde erau și morminte. Apoi, a separat biserica de restul cimitirului printr-un zid de piatră și a ordonat ca mormintele să fie trecute în altă parte, iar pe locul cu pricina să fie construită o clădire cu mai multe niveluri. Ne-am adresat la primărie, dar cei de acolo nu au reacționat, iar organele de drept, fiind chemate la fața locului, ne-au spus că acțiunile Venerei Gasporean sunt legale, conform documentelor eliberate de primărie. Ulterior, am văzut un contract încheiat de Gasporean cu Ministerul Culturii, prin care ea a luat biserica în arendă pe 25 de ani, angajându-se s-o repare. Obținând un teren aferent de trei metri, a falsificat documentul, adăugând un zero și, în felul acesta, biserica ei dispune de 30 metri de teren aferent. În plus, timp de doi ani, biserica n-a fost reparată, ci devastată.

Ne-am adresat cu o plângere președintelui republicii. Un proces de judecată continuă și astăzi. Pe parcurs, construcția blocului a fost stopată. La 16 mai 2006, primăria a demolat zidul construit în mod neautorizat, blocul rămânând intact. Gasporean continua să amenajeze teritoriul ocupat. La 12 iunie a.c., la biserică a avut loc o manifestare cu muzică și veselie, la care a participat și primarul interimar al capitalei. Nu este clar a cui inaugurare a fost marcată - a bisericii sau, cum se zvonește, a firmei „Mair-Stail”, înregistrată aici. Deși primăria se află în proces de judecată cu Gasporean, după acest eveniment, construcția blocului și restaurarea zidului au luat amploare. Organele de drept, chemate la fața locului, ne-au spus că Gasporean va avea documentele necesare, dar acum nu dispune de ele.

Iar Venera se laudă: „Mne i Nikolaevici obeșcial!”, făcând referire la numele președintelui Voronin. Drept argument că are dreptate, Gasporean invocă faptul că și la Cimitirul din str. Armenească este un restaurant, „Valentin și Valentina”...

Noi vrem ca biserica să rămână biserică, parte integrantă a cimitirului, așa cum a fost de peste un secol. Cimitirul numără peste 9000 de morminte, aici fiind înhumați reprezentanții diferitelor religii (38 de origine armeană, 4700 - polonă). Dar pentru noi nu are importanță ce religie va împărtăși biserica - Dumnezeu este unul pentru toți. Ceea ce vrem e să fie lăsat în pace locașul de veci al rudelor și apropiaților noștri. Nu vom admite distracții pe teritoriul cimitirului!

Nicolae Tihon, Valeriu Vâlcu, Victor Lumer,
în total - 50 de semnături

DIN ÎNȚELEPCIUNEA SFINȚILOR PĂRINȚI CUVINTE DESPRE PRIETENI

Prietenii lui Hristos iubesc din inimă pe toți. Dar nu sunt iubiți de toți. Iar prietenii lumii nici nu iubesc pe toți nici nu sunt iubiți de toți. Prietenii lui Hristos păstrează dragostea neîntreruptă până la sfârșit; ai lumii, până ce se ciocnesc întreolaltă din pricina lucrurilor lumii.

„Prietenul credincios este acoperământ puternic”. Când îi merge prietenului bine, îi este sfătuitor bun și ajutor din suflet; iar în vremea pătimirii îi este sprijinitorul cel mai sincer și apărătorul cel mai duios.

Mulți sunt prietenii, dar la vreme bună. În vremea încercărilor însă, abia de vei afla vreunul.

Cel ce face pe tăcutul de dragul răutății plănuiește vicleșug împotriva aproapelui. Neizbândind întru acesta, se depărtează, adăugând durere la patima sa. Dar cel ce tace pentru folos sporește prietenia și se depărtează bucurându-se, ca unul ce a luat lumina ce împrăștie întunericul.

Cel ce ia înfățișarea prieteniei spre vătămarea aproapelui este lup ce-și ascunde răutatea în piele de oaie. Acesta când află pe careva dintre ai lui Hristos, comportându-se cu simplitate sau rostind vreun cuvânt naiv, îl răpește și îl sfășie, vârsând nenumărate ocări asupra aceluia peste ale căror cuvinte și chipuri de purtare dă năvală, ca un “iscoditor al slobozeniei fraților în Hristos”.

Maxim Mărturisitorul.
Întâia sută a capetelor despre dragoste,
în Filocalia, vol. 2, București, 1993

CALENDAR CREȘTIN ORTODOX

Decembrie - Undrea

- 1/14 J Sf. Prooroc Naum; Cuv. Filaret Milostivul.
- 2/15 V Sf. Prooroc Avacum; Sf. Mc. Miropa; Sf. Ierarh Solomon, Arhiepiscopul Efesului.
- 3/16 S Sf. Prooroc Sofonie; Sf. Sfințit Mc. Teodor, Arhiepiscopul Alexandriei.
- 4/17 D †Sf. Mare Muceniță Varvara; Cuv. Ioan Damaschin.
- 5/18 L †Sf. Sava cel Sfințit; Sf. Mc. Anastasie; Cuv. Nectarie.
- 6/19 M †Sf. Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei.
- 7/20 M †Sf. Muceniță Filofteia de la Curtea de Argeș; Sf. Ambrozie, Episcopul Mediolanului.
- 8/21 J Cuvioșii Patapie și Sofronie; Sf. Apostoli: Tihic, Cezar și Onisifor.
- 9/22 V Zămislirea Sfintei Fecioare de către Sfânta Ana; Sf. Prooroc Ana.
- 10/23 S Sf. Mucenici: Mina, Ermoghen și Eugraf.
- 11/24 D Cuvioșii: Daniil Stâlplnicul și Luca cel Nou - Stâlplnicul; Sf. Mc. Varsava.
- 12/25 L †Sf. Ierarh Spiridon, Episcopul Trimitundeii; Sf. Mc. Sinet; Sf. Ierarh Alexandru.
- 13/26 M †Sf. Mari Mucenici: Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sf. Mc. Lucia fecioara.
- 14/27 M Sf. Mucenici: Tirs, Calinic, Filimon și Apolonie.
- 15/28 J †Sf. Sfințit Mucenic Elefterie; Sf. Mucenițe Antia și Suzana.
- 16/29 V Sf. Prooroc Agheu; Sf. Mucenic Marin; Sf. Teofana împărăteasa.
- 17/30 S Sf. Prooroc Daniel și Sfinții 3 tineri: Anania, Azaria și Misail.
- 18/31 D †Cuviosul Daniil Sihastrul; Sf. Mucenici Sebastian și Zoe; Cuv. Modest.
- 19/1 L Sf. Mucenic Bonifatie; Cuv. Grichentie; Sf. Mc. Trifon.
- 20/2 M Înaintepăznuirea Nașterii Domnului; Sf. Sfințit Mc. Ignatie Teoforul.
- 21/3 M Sf. Muceniță Iuliana; Sf. Mc. Temistocle.
- 22/4 J †Sf. Ierarh Petru Movilă, Mitropolitul Kievului; Sf. Mare Muceniță Anastasia, Sf. Mc. Hrisogon și Teodota.
- 23/5 V Sfinții 10 Mucenici din Creta; Cuv. Pavel, Arhiepiscopul Necezareei.
- 24/6 S Sf. Cuvioasa Muceniță Eugenia. (Ajunul Crăciunului).
- 25/7 D †Nașterea Domnului - Crăciunul.
- 26/8 L †Soborul Maicii Domnului; †Cuviosul Nicodim de la Tismana.
- 27/9 M †Sf. Apostol, Intâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan.
- 28/10 M Sfinții 20.000 Mucenici din Nicomidia.
- 29/11 J Sfinții 14.000 de prunci uciși de Irod; Cuv. Marcel.
- 30/12 V Sf. Muceniță Anisia; Cuv. Teodora din Cezareea; Cuv. Leon.
- 31/13 S Cuv. Melania Romana; Sf. Mucenic Hermes; Odovania Praznicului Nașterii Domnului.

Pomenirea Sfintei Mucenițe Filofteia fecioara, ale cărei sfinte moaște se află în Paraclisul Sfintei Mănăstiri Curtea de Argeș

7/20 decembrie

Această frumoasă stâlpare, aducătoare de roade vrednice de împărăția cerurilor, Sfânta Filofteia fecioara, s-a născut în marea cetate Târnova, din părinți creștini, bulgari cu neamul, lucrători de pământ cu meșteșugul și simpli cu cunoștința. Maică-sa s-a mutat la Domnul după ce copila a ajuns în vârsta cea primitoare de învățăturile faptei bune și după ce a semănat în inima și în sufletul ei cel bun semințele faptelor bune ale fecioriei și ale milosteniei, că din rod se cunoaște pomul.

Iar copila rămânând orfană de maica ei cea firească și având în inima ei întipărite învățăturile ei, a început a lucra cu osârdie faptele bune cele începătoare, înțelepțind-o Duhul Sfânt, adică: a merge la biserică, a asculta dumnezeieștile Scripturi cu luare aminte, a posti, a păzi neîntinată fecioria cea trupească și cea sufletească, a milui pe cei săraci, a sătura pe cei flămânzi, a adăpa pe cei însetați și a îmbrăca pe cei goi. Iși împodobește cu acestea candelă sufletului ei, își agonisește untdelemn în vasele ei și se gătea către intrarea în camera de Mire cea cerească, ca fecioarele cele înțelepte. Toate faptele bune le săvârșea copila cu statornicie și cu răbdare, neabgând în seamă ispitele și necazurile cele de la urătorii binelui, așa precum grăiește Scriptura: "Gătitu-m-am și nu m-am tulburat a păzi poruncile Tale". Dar, fiindcă fapta bună totdeauna este pizmută de cei răi, n-a fost cu puțință să nu pătimestască și sfânta mii de ispite, până și moarte mucenicească.

Și iată cum: după ce a murit mama sfintei, tatăl ei și-a luat altă soție și fiindcă mai totdeauna se întâmplă că mamele vitrege nu iubesc pe fiecele ce nu sunt ale lor, aceasta s-a întâmplat și fericitei. Că mama vitregă văzându-i milostivirea și alte fapte bune ale ei, îndemnată fiind de diavolul, urătorul binelui, îi făcea necazuri neîncetate, bătând-o și pârând-o tatălui ei și pomindu-l spre mânie. De multe ori văzând fericita pe săraci și pe flămânzi, biruită de milostivire își da hainele ei și le împărțea din bucatele pe care mama vitregă i le da să le ducă la țarină, tatălui ei. Pentru fapta aceasta a ei de multe ori el o bătea fără milă până ce, în cele din urmă și moarte a pătimit din mâinile tatălui ei.

Mergând ea după obicei în toate

zilele să ducă bucate tatălui, care era cu plugul la țarină, și ieșindu-i înainte săracii și flămânzii, că știindu-i milostivirea și așezarea sufletului cea iubitoare de săraci, de-a pururea îi ieșeau înainte cerându-i milostenie, și ea neavând altceva să le dea, le împărțea din bucatele ce le ducea tatălui său, și îi hrănea. Aceasta făcând-o de multe ori, și tatăl ei rămânând flămând, a certat pe femeia sa, care l-a încredințat că trimite totdeauna bucate de ajuns, încă și de prisos. Și diavolul a pus în mîntea lui să pândescă pe fericita ca să vadă ce face cu bucatele.

Deci mergând la vremea la care știa că vine fericita cu bucatele, s-a așezat la loc potrivit și, pândind-o, a văzut ce făcea fiică-sa cu bucatele, fiind de mânie biruit și uitând dragostea părintească, s-a pornit asupra ei, ca totdeauna, să o apuce de coșite și să o bată până ce își va astâmpăra fierberea mâniei sale dobitocești; și fiind în mare aprindere a azvărlit în ea cu barda ce o avea la brâu și lovind-o a rănit-o la un picior, și îndată, o, minune! și-a dat sfântul și fericitul ei suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Iar sfântul și feciorescul ei trup rămânând pe pământ și încă sânge din piciorul cel tăiat curgând, cu slavă cerească a strălucit ca se lumina și locul dimprejur. Iar ticălosul tată văzând întâmplarea, a fost cuprins de spaimă și de cutremur, întâi pentru că a ajuns ucigașul fiicei sale, apoi din pricina strălucirii celei dumnezeiești

care se revărsase în jurul sfințel ei moaște. Și vrând să ridice sfântul ei trup, nu putea să se atingă și nici să se apropie de el.

Deci a alergat în cetate și a spus arhiepiscopului și mai-marilor cetății toate pe rând cum s-au întâmplat și cum acum trupul fericitei zace pe pământ, și că este cinstit de Dumnezeu cu strălucire cerească. Aceasta auzind arhiepiscopul împreună cu cei mai mari ai cetății și cu popor, au alergat cu făclii și cu tămâie și cu rugăciuni, și văzând sfântul trup strălucind cu acea dumnezeiască lumină, s-au minunat cu toții și au lăudat pe Dumnezeu minunilor, Care și acum, în vremurile noastre cele mai de pe urmă, preamărește pe robii Săi, care împlinesc cu fapta sfințele Lui porunci.

Apoi vrând să ridice sfântul ei trup, după porunca arhiepiscopului și să-l ducă în cetate, nicidecum n-au putut, nici chiar să-l miște din loc. Deci, mai mult s-au spaimântat. Și cu multă evlavie au început a se ruga lui Dumnezeu și Sfintei Filofteia, dar nici așa nu au putut s-o ridice. Că vrând Dumnezeu să preamărească cu minune pe roaba Sa, a îngreuiat ca o piatră trupul ei.

Apoi, înțelegând că aiurea voiește să fie dusă au început a-i pomeni ca unei ființe vii țările, mănăstirile, bisericile de peste Dunăre și cele de aceasta parte de Dunăre și nicăieri n-a voit. Dar cum a pomenit de Biserica Domnească cea din Târgul Argeșului, îndată s-a ușurat mai mult decât greutatea cea firească și înțelegând toți că acolo este voia lui Dumnezeu și a sfintei a merge, îndată a înștiințat cu scrisoare pe Radu Vodă, cel poreclit Negru (de care și biserica este zidită) de toate cele despre sfânta. Acesta cum a fost înștiințat, fiind binecredincios și râvnitor a-și împodobi țara și poporul său cu odoare de mult preț ca acestea, îndată cu mult alai, cu făclii și cu tămâieri, cu multă evlavie mergând la Dunăre, a adus sfințele ei moaște în Țara Românească și le-a așezat în Biserica Domnească, cea zidită de el în orașul Argeș. Acolo au stat sfințele ei moaște până la zidirea Mănăstirii Curtea de Argeș, de către Neagoe Basarab. Aici au fost trecute sfințele moaște. Iar acum se află așezate în Paraclisul Mănăstirii Curtea de Argeș. Și acolo fiind, dă tămăduiri de tot felul de boli celor ce aleargă cu credință la sfințele ei moaște.

18 decembrie pomenirea Sfântului Cuviosului Părintele nostru Daniil Sihastrul

Acest cuvios părinte s-a născut din părinți dreptmăritori creștini într-un sat nu departe de Rădăuți. Din copilărie cuprins de o deosebită râvnă către cele duhovnicești a părăsit casa părintească și a trăit o vreme în obștea cuviosilor prinți de la biserică Sfântul Nicolae din Rădăuți, nevoindu-se la sporirea credinței și a faptelor bune, iubind foarte mult rugăciunea și privegherile de toată noaptea.

Îmbogățindu-se în cunoștințele teologice din citirea cărților de slujbă și din sfinții părinți, arătând ascultare și smerenie în toate cele încredințate de starețul acestei sfinte obști călugărești de la Catedrala din Rădăuți, a primit chipul îngeresc al vieții călugărești, cu numele de David.

Râvna spre și mai multe nevoite duhovnicești l-a mănlat la mănăstirea Sfântului Lavrentie, aproape de satul Laura de astăzi. În acest loc de sihăstrie, ziua lucra împreună cu toți ostenitorii sfintei mănăstiri, iar noaptea, în chilia sa, petrecea în neconțință rugăciune și priveghere. Cunoscându-i râvna și

simțindu-i dorința neîncetată după Dumnezeu, la sfatul părintelui său duhovnicesc, starețul acestei Lavre i-a dat schima cea mare, primind numele de Daniil.

Nu după multă vreme de la primirea stării de schimnic, cu binecuvântarea starețului său, se retrage în locurile tainice ale codrului, lângă pârâul cu numele Viteu, localitatea Putna, unde cu ajutorul ciobanilor și al altor iubitori de viață duhovnicească și-a săpat într-o stâncă o chilie pe care o vedem și astăzi, nu departe de Mănăstirea Putna.

Cunoscut ca mare nevoitor și stăruitor în rugăciune, Cuviosul Daniil este cercetat de foarte mulți credincioși spre a-i cere sfat și îndrumare de învățătură și trăire creștinească și a se ruga lui Dumnezeu pentru vindecare de bolile sufletești și trupești. Un alt loc unde a sihăstrit Cuviosul Daniil este și stânca Șoimului, lângă Voroneț, unde, de asemenea, era căutat de credincioși pentru folosul lor duhovnicesc.

Între nenumărații săi fii duhovnicești care-l cercetau adesea, pomenim pe dreptcredinciosul voievod

Ștefan cel Mare, așa cum arată cronicile și multe alte însemnări din paginile de istorie a neamului și Bisericii noastre strămoșești.

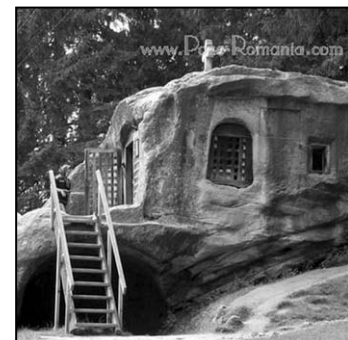
Cuvintele încrustate pe piatră de mormânt a cuviosului Daniil, pusă de Dreptcredinciosul Voievod Ștefan cel Mare: "Acesta este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil", arată legătura duhovnicească a fiului cu părintele său duhovnicesc. De aici și rânduiala statornicită de Biserica noastră ca acești doi mari bărbați preaiubitori de Dumnezeu să fie cinstiți deopotrivă ca unii care au fost uniți în rugăciune, în credință curată și în iubire de Biserică și neam.

După îngroparea sa, în biserica mănăstirii Voroneț, unde a povățuit multă vreme pe ostenitorii acelei obști, Sfântul Cuvios Daniil a fost și este cinstit ca părinte duhovnicesc, pomenit fiind împreună cu Sfântul și Marele Mucenic Gheorghe, ca ocrotitori ai acelei Sfinte Mănăstiri. La mormântul său străjuiește un sfegnic cu lumânare aprinsă, iar credincioșii vin continuu spre a primi binecuvântare și

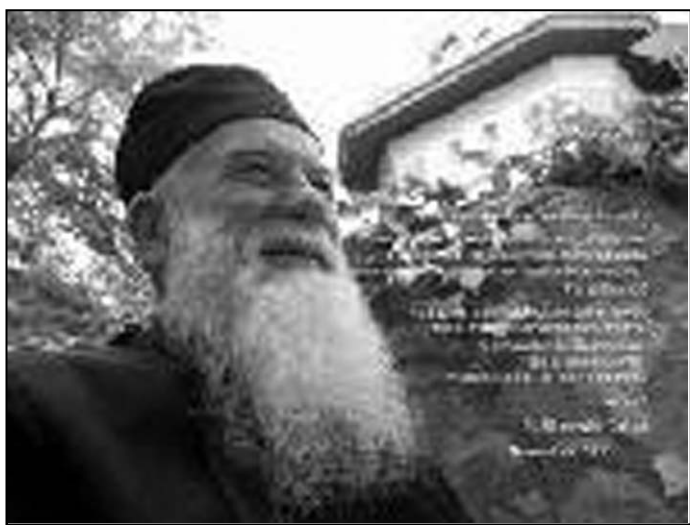
ajutor duhovnicesc, dobândind vindecări de bolile sufletești și trupești, așa cum se arată în diferite scrieri până în vremea noastră.

Chipul Cuviosului Părinte Daniil Sihastrul este zugrăvit alături de cel al Mitropolitului Grigore Roșca, alt fiu duhovnicesc al său, pe peretele exterior al Bisericii Voroneț, deasupra ușii de intrare, pe latura de sud a acesteia. Pe pergamentul pe care Cuviosul Daniil îl ține în mână stă scris: Veniți fraților, de mă ascultați, învăța-vă-voi frica Domnului..."

Această frică de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii, să ne călăuzească în toate zilele vieții noastre cu rugăciunile Sfântului Cuviosului Părintele nostru Daniil Sihastrul. Amin.

CÂTEVA CUVINTE DESPRE INGERUL PĂZITOR

Preot Gh. Calciu

Am să vă spun o scurtă istorioară despre îngerul păzitor al unui copil care i-a fost încredințat grijii lui. Am citit această poveste în Frații Karamazow scrisă de Dostoievski.

Când s-a născut o fetiță, Dumnezeu a trimis îngerul ei păzitor să o păzească în toate zilele vieții ei, până la moarte. S-o păzească de păcate, s-o învețe, să n-o lase să cadă în ispite grele.

Când fetița a crescut, nu a mai ascultat de îngerul ei păzitor. Zadarnic îi sufla la urechea inimii cuvinte bune, degeaba o învăța milostenia, rugăciune și iubirea de semenii. Fata devenea tot mai rea, mai nepăsătoare de suferința aproapelui, mai zgârcită și cu inima prinsă de averea ei. Femeia devenise foarte bogată, nu dădea nici o firimitură de pâine vreunui sărac, ci punea slugile să-i izgonească pe cerșetori cu bățul. Îngerul ei era mereu întristat și se gândea cu groază ce se va întâmpla cu sufletul femeii la moartea ei.

A venit și ziua morții și a judecății femeii. Pentru păcatele ei cele multe și pentru nemilostivirea ei față de săraci și bolnavi, Dumnezeu a trimis-o la iad să stea în iazul de smoală, unde erau aruncați zgârciții și nemilostivii. Iar îngerul ei păzitor se plimba pe malul iazului de smoală și plângea pentru sufletul pierdut și se zbătea să-și amintească dacă în viața ei, această femeie a făcut vreun bine. Și și-a adus aminte că odată, mergând cu căruțele cu recoltă la oraș pentru a o vinde, femeia a dat un fir de ceapă verde unui cerșetor. Atunci a ales îngerul la tronul lui Dumnezeu și, căzând cu fața la pământ a spus: Doamne, femeia aceasta a făcut odată un bine. A dat un fir de ceapă verde unui cerșetor.

Bine, i-a spus Dumnezeu, uite aici firul de ceapă, ia-l și du-te pe malul iazului de smoală. Spune-i femeii să se prindă de firul de ceapă și trage-o încet afară din iaz. Sa fii cu grijă ca firul de ceapă este foarte subțire și se poate rupe ușor.

Îngerul a luat firul de ceapă și s-a dus pe malul lacului. A strigat-o pe femeie și i-a spus: *Domnule Dumnezeu S-a milostivit de tine și m-a trimis cu acest fir de ceapă pe care tu l-ai dat odată unui cerșetor. Apucă-te cu grijă de el ca să nu se rupă și eu am să te trag încetisor afară din iaz.*

Femeia a făcut ce i-a spus îngerul. Acesta a început s-o tragă cu grijă afară din iaz. Când celelalte suflete au văzut că un înger o scoate pe femeie din smoală, s-au agățat de poala rochiei ei gândind că îngerul le va trage și pe ele afară. Atunci femeia a început să-i injure, să-i ocărăască și să-i blesteme, lovindu-i cu picioarele și strigând: Lăsați-mă în pace, nemernicilor, eu am dat firul de ceapă nu voi. Duceți-vă în fundul iazului, blestemaților.

În clipa aceea, s-a rupt firul de ceapă și femeia a căzut înapoi în iazul de smoală. Și îngerul a început să plângă din nou cu tristețe.

V-am spus această povestioară ca să înțelegeți că, într-adevăr, îngerul păzitor nu ne părăsește niciodată, că el rămâne mereu credincios misiunii pe care Dumnezeu i-a încredințat-o pentru a mântui sufletul, pentru că el iubește sufletul încredințat grijii sale, se roagă pentru el și-i șoptește la ureche numai sfaturi bune; el este conștiința noastră bună care ne duce pe drumul mântuirii, dacă îl ascultăm. El se bucură cu bucurie mare când îl ascultăm și plânge când ne prefacem surzi la sfaturile sale.

Dacă păstrezi în viața ta măcar o mică parte din puritatea copilăriei, o mică parte din inocența ta, atunci vei auzi glasul îngerului păzitor conducându-te neatins de vicisitudinile vieții către un mai bun loc în societatea creștină, către o mai bună congregație ortodoxă, vei fi apărat de Dumnezeu și sufletul tău va fi liber de orice frică, incertitudine și îndoială și vei avea curajul să înfrunți nedreptatea, să iubești pe aproapele tău și chiar pe vrăjmașul tău. Vei pași în lumina lui Dumnezeu.

ESTE CALCULATORUL UN „TEOLOG” AL SECOLULUI XXI?

Am numit calculatorul „teolog” și mulți o să credeți că am săvârșit o hulă la adresa teologilor și plus la toate am avut îndrăzneala sau obrăznicia, luați-o cum vreți, să o pun ca titlu la articolul meu. Am să încerc să nu vă țin prea mult în starea de a pune întrebări și am să dau o explicație celor pe care am avut obrăznicia să-i supăr. Încercând să vă răspund vouă mi-am răspuns mie mai întâi căci nici eu nu prea știam mare lucru despre cuvântul acesta, și până am aflat a durat destul de mult timp. Pentru mulți și pentru mine până nu demult teolog putea fi numit cel care a stat mai mulți ani pe băncile Facultății de Teologie a făcut masteratul și doctoratul, poartă cravată și citește Biblia sau pe scurt are vaste cunoștințe teologice și știe să răspundă la orice întrebare pe care i-o pui, însă aceasta din urmă nu era obligatorie iar asta pentru că mă obișnuisem să văd „teologi” care atunci când îi întrebați care este cauza pentru care Adam a fost izgonit din rai, ca răspuns primeai: „că a mâncat mere înainte de „Schimbarea la Față” (în popor se spune „probajnele”). M-am gândit mult dacă aceștia sunt teologii despre care eu auzisem multe însă din mândrie nu îndrăzneam să întreb pe cineva caci îl puteam îmbolnăvi de răs pentru că eu învățam încă la seminarul teologic. Și știți cum am învins rușinea asta? de fapt nu știu dacă am învins-o pentru că nici până azi nu am întrebat pe nimeni ci vă spun că am învins-o pentru că m-am decis să vă spun vouă celor care încă credeți ca mine, rușinea mea a trecut cu atât mai repede cu cât am văzut pe alții care au absolvit nu știu care facultate de teologie și înțeleg greșit sau nu știu deloc cei cu termenul ăsta și cui îl atribuim, nu zic că-s toți așa, nu, ci vreau să spun că mai sunt ca mine și asta m-a determinat să vă scriu despre rușinea mea și cum am învins-o dacă am învins-o!. Vedeți ce face mândria? M-a chinat multă vreme cu toate că ea se putea termina în câteva clipe în care puteam să-l întreb pe un profesor care poate îmi răspundea, dar cum mândria nu te lasă așa ușor nu am făcut-o. Și pentru că v-am ținut prea mult timp în suspans, deși inițial nu am vrut asta, am să vă spun cum

mi-am schimbat părerea. Trebuia să fac un referat la seminar despre ce teolog vrem noi din perioada primară a Bisericii să-i descriem opera, viața...și m-am gândit mult la tema asta pentru că asta era problema care mă frământa pe mine iar acum eram mai aproape ca oricând să află răspunsul. Începusem să caut prin cărți și am văzut că deși Biserica are foarte mulți Sfinți în perioada primară totuși foarte puțini sunt cei care poartă și numele de teolog, îi numeri pe degete și încă te pomenești că nu aveau nici o școală sau mai mult nu știau să citească și să scrie (unii dintre ei) și totuși de la ei avem cele mai mari volume de Dogmatică, și de la care marii „teologi” de azi cu doctorate învață de la ei cei ce nu știau să scrie. Când Măntuitorul a trimis pe ucenicii săi la propovăduire le-a spus: „Iată eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor și veți fi duși înaintea împăraților pentru numele meu, însă nu vă gândiți ce veți răspunde căci nu voi veți graii ci Duhul Sfânt”. Sfântul Grigore teologul spune: „teolog poate fi numit doar cel care a ajuns la vederea lui Dumnezeu”, adică un teolog nu-l studiază pe Dumnezeu ci **îl simte**, teologul, spun Sfinții părinți, este în primul rând un om al rugăciunii adică cel care vorbește cu Dumnezeu prin rugăciune și împlinește ceea ce se numește „Sinergie”, conlucrarea Harului lui Dumnezeu cu omul. O să vă întrebați cine îl poate vedea pe Dumnezeu? la întrebarea aceasta ne răspunde cel care este izvorul înțelepciunii, Iisus Hristos: „Feriți-vă de cei curați cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezeu”. Teologia primilor creștini se baza pe experiența personală, o teologie în afara experienței cu Dumnezeu era de neînchipuit, teologii au avut experiența trăirii cu Dumnezeu. Astăzi lucrurile sau schimbat mult, căci teolog numai este numit un om al rugăciunii ci un om care se ocupă cu „cercetarea” despre Dumnezeu formându-se astfel o teologie scolastică. După perioada sinoadelor ecumenice teologii au început să fie numiți cei care se ocupau cu cercetarea despre existența lui Dumnezeu. Noi îl cunoaștem pe Dumnezeu numai formal adică adunăm o sumă mare de cunoștințe despre El și la asta ne oprim, iar dacă teologia constă numai în adunarea de cunoștințe atunci calculatorul este cel mai mare „teolog”, căci în el poți introduce mii de cărți cu caracter teologic însă ia nu este numai o sumă de cunoștințe, teologia cere trăire, cere experiență proprie, cere rugăciune iar ultimile două cerințe ne lipsesc nouă teologilor de azi și cât timp suntem pe coridoarele facultății toți suntem așa de entuziasmați, toți vor să facă ceva pentru Biserica ca mai apoi când ajung preoți să lase alterele goale și să zică: totuși sunt alte vremuri, sau mai mult

decît atît astăzi poți să găsești preoți „doctori în teologie dar nu cred în învierea lui Hristos și în învierea morților ajungând chiar să predea ateismul în școli. Nouă ne lipsește rugăciunea, pe care eu când ajungeam la mărturisire acesta era și este păcatul permanent „nu mi-am făcut rugăciunea cuvenită creștinului în fiecare seară și dimineață”, vedeți că îl formulez așa frumos „spre deosebire” de bătrânii noștri care nu știau carte dar spuneau cu înțelesul adevărat al rugăciunii: „nu am vorbit cu Dumnezeu”, asta însemna pentru ei rugăciunea, spre deosebire de mine care când ajungeam seara mă gândeam să mă culc cât mai repede căci mâine am Dogmatica (este un obiect la teologie), unde am să învăț despre Sfânta Treime, dar uitam să-l întreb pe Dumnezeu „au doară nu-mi va fi acest pat groapă” (rugăciunile de seară), asta suntem noi teologii de azi propunem tuturor răbdarea lui Iov, smerenia vameșului și blândețea lui David în timp ce nouă „marilor teologi” ne lipsește experiența trăirii acestor virtuți și atunci când vedem un om stăpănit de patima beției și a fumăturii gura „teologului” începe să rostească: „mul-țumesc ție Doamne că nu sunt ca dânsul” care pentru că fumează și bea o să se ducă în iad iar eu pentru că învăț la teologie și scriu articole la ziar o să mă primești în rai (că l-am judecat pe aproapele am uitat), însă ne-am găsit îndreptățire și ne place să spunem lumii: „Faceți ce spunem noi, dar ce facem noi nu faceți” punând sarcini pe spatulele oamenilor pe care noi nici cu degetul nu le ridicăm. Rugăciunea este ceea ce ne lipsește nouă astăzi tuturor de la teolog până la fumător sau invers, să vorbim cu Dumnezeu așa cu cuvintele noastre să fim sinceri în fața lui Dumnezeu și să-i spunem că nu avem tărie și putere să citim 20 de pagini de rugăciuni și canoane în fiecare seară și să-i cerem măcar ceea ce spunea un părinte (nu-i rețin numele): „Doamne nu vreau să-mi dai răvna lui Pavel nici să-mi dai iertarea lui Petru ci precum tâlharului de pe cruce așa ajută-mi Doamne”, să nu credeți că încerc să dau la o parte pravila rânduită de Biserică, nu celor ce o fac îi rog să mă pomenească în rugăciunile lor, ci am spus asta încercând să-i încurajez pe „teologii” deznădăjduiți ca mine care nu prea au timp să se roage căci au multe de învățat despre Sfânta Treime dar care niciodată nu o vor cunoaște dacă nu se vor ruga. Cele scrise de mine sunt știute de voi, eu însă am avut îndrăzneala sau obrăznicia, luați-o cum vreți, de a mai înșira încă o dată pe foaie cele știute de voi, iară de este ceva nepotrivit să rămână asupra mea cu toate că nu aș vrea să fie ceva nepotrivit.

Ghenadie Țurcanu, student
la Facultatea de Teologie a
Universității din București

ALEKSANDR SOLJENIȚIN, OMUL ZILEI

Romancier și istoric rus, Aleksandr Isaevici Soljenițin, supranumit Conștiința Națiunii, s-a născut la 11 decembrie 1918 la Kislovodsk, în nordul Caucazului. Tatăl lui murise la 15 iunie 1918, rănit la o vânatoare. În 1924 se mută cu mama (Taisia) la Rostov pe Don. Din 1936, urmează aici Facultatea de Matematică și Fizică. Pentru prima dată, căpitanul de artilerie Soljenițin este arestat la 9 februarie 1945 în Prusia Orientală Soljenițin, interceptându-i-se corespondența cu un prieten în care îl critica pe Stalin și regimul acestuia. Anchetat la Lubianka și Butirki. Primește opt ani de lagăr de muncă (Articolul 58). Vremelnic, reușește să rămână lângă Moscova într-o șarașka, închisoare specială în care savanții arestați erau puși să facă cercetare în folos sovietic.

Din 1950, muncește în lagăre de reeducare din Karaganda. Soția (Natalia Reșetovskaia) divorțează. Este chinuit de o tumoare malignă. În februarie 1953 este trimis în exil pe viață, în aulul Kok-Terek, regiunea Djambul, Kazahstan. După Dezgheț, revine la Moscova și se recăsătorește cu Natalia. În 1959 scrie povestirea „O zi din viața lui Ivan Denisovici”, publicată abia în 1962 cu permisiunea lui Hrușciiov. Corespondența primită de la foștii deținuți politici îi va întări imboldul de a scrie, în parte și pe baza ei, „Arhipelagul Gulag”. În 1965 i se confiscă manuscrisul „Primul cerc”, în care este evocată șarașka. Conflictul cu autoritățile atrage implicarea confrăților de breaslă, marele scriitor Mihail Șolohov („Donul liniștit”) cerând să i se interzică să mai scrie! În 1968 în Occident sunt publicate cărțile „Primul cerc” și „Pavilionul Canceroșilor”, unde ajunge și microfilmul cu „Arhipelagul Gulag”. Pentru Soljenițin, marea operă este însă restabilirea, printr-un roman istoric, a adevărului despre Revoluția din 1918, demers notat „R-17” sau „Roata Roșie”. În 1970 Soljenițin

primește Prmeiul Nobel pentru Literatură pentru „Pavilionul cancerosilor”. În 1973 Aleksandr Soljenițin publică „Arhipelagul Gulag”, fiind grăbit și de sinuciderea/lichidarea Elizavetei Voronianskaia, dactilografa textului, care, anchetată, a divulgat KGB-ului ascunzătoarea unui exemplar. Cele trei volume despre viață și moarte în lagărele sovietice, consternează i n t e l e c t u a l i t a t e a occidentală, cunoscătoare doar a sistemului concentraționar nazist, și năruie imaginea orbitorie despre paradisiul bolșevic, construită cu atâta trudă de agenții de influență ai Cominternului, ai PCUS și ai KGB-ului. În 1974, Soljenițin este expulzat din țară și i se ridică cetățenia sovietică. El se stabilește lângă Cavendish (Vermont, SUA). Conferințele și intervențiile sale irită uneori Occidentul prin lipsa de menajamente critice. În 1990 nu ia în serios perestroika decât după publicarea „Arhipelagului Gulag” în URSS, unde Gorbaciov îi redă cetățenia sovietică la 16 august 1990, revenirea în țară efectuându-se abia în vara lui 1994.

ECUMENISMUL ÎMPOTRIVA SECULARIZĂRII ȘI GLOBALIZĂRII

Cunoscutul scriitor și teolog român Teodor Baconsky, consilier prezidențial și membru în consiliul de conducere al Institutului Cultural Român, ex-ambasador la Vatican (Italia) și Lisabona (Spania) a participat vineri, 8 decembrie, la cea de-a doua conferință a revistei „Cuvântul”, care s-a desfășurat la Biblioteca Publică „Onisifor Ghibu” din Chișinău. Conferința a avut genericul „Ortodoxie și ecumenism”, prima conferință „Ce e cultura astăzi?”, desfășurându-se tot la Chișinău. La conferință au participat doctorul în istorie, Eugen Ciurtin, redactorul-șef al revistei „Cuvântul”, Răzvan Țupa, preoți și scriitori, dar și foarte mulți tineri de la Chișinău. Precizăm că Teodor Baconsky este fiul regretatului poet Anatol Baconsky, originar din Basarabia, care a murit în timpul cutremurului devastator din 1977, din România. La sfârșitul lunii decembrie, la editura „Litera” urmează să apară un volum antologic „Anatol Baconsky”.

În cadrul conferinței, scriitorul Teodor Baconsky a declarat că este bucuros să se aplece, pentru prima dată, la Chișinău, și puțin rușinat să vină atât de târziu. „Prin familia tatălui meu, poetul Anatol Baconsky, sunt legat de această parte și evident că sunt un susținător al unui dialog cât mai intens între România și Republica Moldova și unul dintre cei care speră ca Republica Moldova să își urmărească până la capăt locația europeană – partea Europei. Sunt, de asemenea, membru în Consiliul Institutului Cultural Român, poziție din care, în mod firesc, voi sprijini toate formele de dialog cultural între mediile academice și intelectuale din cele două țări”, a spus Teodor Baconsky. Referindu-se la tema conferinței, „Ortodoxie și ecumenism”, Teodor Baconsky a spus că ecumenismul nu este o nouă religie, este doar o mișcare, prin care bisericile creștine încearcă „să se apropie reciproc, să se înțeleagă reciproc, să se tolereze reciproc, într-o lume în care se bazează tot mai mult pe schimburi, pe deschideri, pe anularea distanțelor între comunități, oameni, țări, națiuni”. În opinia lui, ecumenismul este un instrument, de la care nu trebuie să așteptăm totul, dar la care nu putem renunța. „Trebuie să îl folosim în convingerea că solidaritatea dintre bisericile creștine este bună pentru

creștinism în general și pentru păstrarea valorilor europene, până la urmă, pentru că creștinismul s-a născut în afara Europei și a părăsit Europa înspre alte orizonturi, dar rămâne ca sediu simbolic și ca matrice un fenomen spiritual-religios și cultural european”, a declarat Teodor Baconsky. Teologul a precizat că în prezent nu e un moment prielnic pentru mișcarea ecumenică instituționalizată, pentru că există o anumită confuzie, bisericile ortodoxe, în mare parte, s-au retras din mișcarea ecumenică, pentru că bisericile protestante au adoptat învățături cu care ortodocșii nu vor fi niciodată de acord. „Nu e un moment foarte bun, dar asta cred că aceasta îi obligă pe creștini la un plus de responsabilitate față de dialogul ecumenic, pentru că e singura modalitate de a aprecia ce are valoros și celălalt, fratele meu din altă biserică, singura modalitate de a articula proiecte comune, de a conlucra în domenii de interes social, comunitar, politic uneori”. În opinia sa, creștinii nu pot să redevină o prezență în viața cetățenilor, în viața țărilor cărora le aparțin, dacă nu conlucrează dincolo de granițele confesionale. „Dacă rămân numai ortodocșii cu ortodocșii, catolicii numai cu catolicii, protestanții la fel, forța creștinismului în fața globalizării, a secularizării scade, în loc să opună un răspuns acestor fenomene și să creeze un echilibru între globalizare și respectul creator față de tradiție”, a mai spus Teodor Baconsky. Biblioteca „Onisifor Ghibu” și revista „Cuvântul” – o punte de comunicare la rândul său, Eugen Ciurtin a abordat problemele actuale ale ecumenismului prin prisma istoriei religiilor. Solicitat de FLUX, el a declarat că aceste conferințe ale revistei „Cuvântul” au agregat mult mai bine spațiul cultural local, conferințele fiind îndelung comentate și urmate la București. „Faptul că tânăra redacție condusă de Răzvan Țupa decide să translateze, într-un efort de altfel atât de normal, ideea acestor conferințe la Chișinău e într-adevăr o bucurie, e exemplul de punte concretă, mai puțin retorică, efectivă, unde comunicarea are loc așa cum am văzut în seara aceasta, la biblioteca „Onisifor Ghibu”, a spus Eugen Ciurtin. În opinia lui, acest experiment ar trebui să fie continuat, cel puțin câțiva ani, de către biblioteca „Onisifor Ghibu” și redacția revistei „Cuvântul”.

UNICEF ÎMPLINEȘTE 60 DE ANI

Întotdeauna uniți pentru copii

Anul 1946. Prima sesiune a Adunării Generale a ONU s-a încheiat cu crearea UNICEF - Fondul Națiunilor Unite pentru Copii. Noua organizație s-a născut prin vot unanim și și-a început activitatea cu mai puțin de 10 angajați...

În primele zile după al Doilea Război Mondial, peste 6 milioane de copii din întreaga Europă au primit gratuit lapte și mâncare caldă. Peste câțiva ani, deja zeci de milioane de copii știa despre UNICEF din proprie experiență.

A urmat Premiul Nobel pentru pace, primul acordat vreodată unei instituții. UNICEF a fost recunoscut drept o forță globală de cooperare. Titlu pe care încă îl mai păstrează.

În anii '80 UNICEF a lansat o inițiativă revoluționară. Milioane de copii au fost salvați datorită imunizărilor, alăptării la sân și re-hidratării orale. Anul 1989 a fost marcat de semnarea Convenției pentru Drepturile Copilului. În scurt timp, acest document a fost ratificat de un număr-record de state.

Cele mai mari provocări au apărut pentru UNICEF în anii '90. În Sudan, mii de copii obligați să lupte în război au fost trimiși acasă, să se poată bucura de copilărie. În Afganistan, școlile redeschise după căderea regimului Taliban, au primit din nou elevi și mii de fete au mers pentru prima dată la școală alături de băieți. Atunci când SIDA a afectat primii copii și tineri din lume, UNICEF a chemat prompt omenirea să se unească în lupta cu această boală.

Pentru prima dată, în 1990, la Summitul Mondial pentru Copii, liderii întregii lumi au discutat problemele copiilor, iar Sesiunea specială ONU pentru copii din 2002 a spus încă o dată lumii că drepturile și participarea copiilor sunt extrem de importante.

Ceea ce a început ca un experiment în urmă cu 60 de ani, a devenit astăzi cel mai important avocat al copiilor din întreaga lume. Circa 8000 de angajați UNICEF luptă în continuare în 157 de state și teritorii pentru a garanta fiecărui copil acces la servicii medicale, educație și protecție. Aceasta este misiunea noastră. Întotdeauna uniți pentru binele copiilor.

LENIN A PIERDUT PROCESUL

Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova a pus punct unui proces judiciar axat pe o decizie a Consiliului municipal Bălți din 31 iulie 2003, care permitea Partidului Comunistilor din RM să reinstaleze în centrul „capitalei de nord” monumentul lui Lenin.

Cauza a fost inițiată de Igor Gordaș, un locuitor al municipiului Bălți, care a contestat în instanță decizia autorităților locale timp de doi ani și jumătate. În cele din urmă, CSJ i-a dat câștig de cauză lui Gordaș.

Precizăm că, în vara anului 2004, la Bălți au avut loc acțiuni de protest împotriva reinstalării monumentului lui Lenin în oraș, iar un fost deținut politic, Gheorghe Briceag, amenința atunci că-și va da foc în cazul în care Lenin va fi reinstalat.

O NOUĂ CATEDRALĂ LA RÂBNIȚA

Pe data de 19 noiembrie au demarat solemnitățile consacrate sfintii noii catedrale din or. Râbnița

Cu această ocazie, PS Iustinian a săvârșit Sfânta Liturghie în noua catedrală. A doua zi, la 20 noiembrie în incinta filialei din Râbnița, a Universității „T. G. Șevcenco” a avut loc o conferință cu tema „Râbnița ortodoxă”, la care au participat peste o sută de persoane din 20 de centre de învățământ din stânga Nistrului.

Pe data de 21 noiembrie, de sărbătoarea Soborul Sf. Arh. Mihail și Gavriil, Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala din orașul Râbnița. Tocmai de hramul orașului sfântul locaș a fost sfințit.

Cu prilejul sărbătorii s-au întrunit mai mulți arhierei. Alături de Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova au coliturghisit Arhiepiscopul Alexandru de Kostroma și Galici, Arhiepiscopul Ioanatan de Herson și Tavria, Episcopul Filip de Poltava și Kremeneț, Episcopul Iustinian de Tiraspol și Dubăsari și Episcopul Dorimedont de Edineț și Briceni.

Mitropolitul Vladimir a apreciat munca depusă întru ridicarea acestui sobor, care s-a desfășurat pe parcursul a 16 ani, aducându-i în dar părintelui paroh egum. Savatie (Hruși) o icoană cu chipul Acoperământului Maicii Domnului, care va fi așezată în noua catedrală.

Mai multe personalități care și-au adus aportul la edificare noului locaș de rugăciune au fost menționate cu ordine, medalii și gramote din partea Bisericii Ortodoxe Ruse și a Mitropoliei Moldovei.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 22

“Cred într-o una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”

ECCLESIOLOGIA, SAU ÎNVĂȚĂȚURA DESPRE BISERICĂ

După cum am spus la lecția trecută Duhul Sfânt este cel care ne sfințește. Dar pentru lucrarea sfințitoare Dumnezeu are și un instrument special numit Biserică.

Învățătura despre Biserică este cuprinsă în articolul 9 al Simbolului de Credință sau a Crezului ortodox care spune că noi credem “într-o una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică”.

Să vedem mai pe larg ce se enunță în articolul 9 al Crezului.

Pentru început vom menționa că cuvântul biserică are mai multe înțelesuri.

Cuvântul Biserică în greacă de la kaleo, iar în latină de la ecclesia înseamnă comunitatea celor chemați.

Cuvântul „biserică” are mai multe sensuri.

Biserica ca loc de închinăciune

1. Biserica ca loc de cult, este o deschizătură sfințită pentru Dumnezeu, locul tuturor. Această deschizătură a făcut-o Hristos, Care prin înmormântarea și învierea Sa a sfințit pământul. De aceea apostolii s-au adunat la Mormântul Mântuitorului de la început, de aceea primele Liturghii creștine s-au săvârșit pe mormintele martirilor, unde s-au construit și cele dintâi altare creștine de cult.

În prezent sunt răspândite două modele arhitectonice ale locașurilor de cult: fie de tip cruciform, fie de tip bazilică longitudinală, deși la noi în Basarabia mai este și forma frunzei de trifoi. Locul de cult este orientat de la apus spre răsărit, ceea ce arată că Biserică reprezintă „calea” spre cele ce sunt înainte și vor fi în viitor, trecerea de la moarte la viață. Indiferent de forma clădirii fiecare biserică, în general are trei părți mari:

1. Pronaosul (nartex) sau tinda, este un vestibul rezervat odinioară catehumenilor și penitenților. În pronaos de regulă ar trebui să se săvârșească în prezent litia de la vecernie. De regulă pe bolta pronaosului, dacă ea există, se pictează maica Domnului, iar pe pereți sinaxarul și acatistul Maicii Domnului. În pronaos se păstrează cristelnița. Uneori de asupra pronaosului se află și „cafusul” sau locul pentru cor.

2. Naosul este partea centrală a bisericii, fiind acoperit de una sau mai multe cupole. Pe bolta cupolei centrale, se află icoana lui Hristos în lumina Învierii (Pantocrator). Naosul este locul de rugăciune al credincioșilor simpli, laici.

În naos se mai află: două coruri laterale, rezervate cântăreților, amvonul de unde se propovăduiește, tetrapodul, sau analogul, pe care se așează icoana „zilei”, sau a hramului.

Naosul este separat de altar de iconostas, care are trei deschizături, sau uși, două laterale, și una în mijloc numită – ușile împărătești. Înaintea iconostasului, în formă de semicerc, se află o parte mai ridicată numită „solea”.

3. Altarul este rezervat slujitorilor. În centru se află Sfânta Masă, sau Prestolul - Jertfelnicul. Masa de formă pătrată, care simbolizează universul, este așezată pe un cub, reprezentând pe Hristos, „piatra din capul unghiului”,

flancat cu patru colonete, simbolul celor patru evangheliști. La baza Sfintei Mese se depun, de regulă moaștele unor mucenici, sau de sfinți. În spatele Sfintei Mese se află o cruce cu icoana lui Hristos răstignit. În absida centrală a altarului este așezat tronul arhieresc înconjurat de ambele părți de scaune pentru cinul preoților.

Pe Sfânta Masă se află „antiminsul” un acoperământ pe care este imprimată scena punerii în mormânt a trupului lui Iisus de către Iosif din Arimateea. În el sunt cusute părțile din moaște de mucenici (de regulă).

În partea stângă, spre nord, se află proscomidiarul, locul unde se face pregătirea darurilor pentru Liturghie și consumarea lor după Liturghie. La sud, există diaconicul, în care se păstrează vasele, obiectele și veșmintele liturgice.

Biserica trupul mistic al lui Hristos

Alt sens al cuvântului Biserică este cel mistic care după formula paulină este trupul tainic al Domnului Hristos, iar noi creștinii suntem mădulele lui în parte: „Acum mă bucur de suferințele mele pentru voi și împlinesc, în trupul meu, lipsurile necazurilor lui Hristos, pentru trupul Lui, adică Biserica” (Col. 1,24), „Iar voi sunteți trupul lui Hristos și mădulele (fiecare) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor” (1 Cor. 12, 27-28). Iisus este capul Bisericii: „Și El este capul trupului, al Bisericii” (Coloseni 1,18).

Mântuirea oamenilor se realizează prin cuprinderea sau încorporarea și creșterea lor în Iisus Hristos, până la dumnezeirea firii omenești în El: „Până vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efes. 4, 13).

Mântuirea lumii și deci a tuturor oamenilor s-a împlinit obiectiv în Iisus Hristos prin întrupare, Jertfă, înviere și înălțare, iar mântuirea subiectivă sau personală a fiecărui ins se face prin unirea cu Hristos, unire voită și lucrată personal de fiecare om (Filip. 2,2-12), prin care Hristos Se extinde în cei ce vin la El.

Această extindere a lui Hristos în cei ce vin la El este Biserică, organismul în care se încorporează, sau în care sunt încorporați cei cuprinși în lucrarea de mântuire personală a lor de către Hristos, Care îi primește și îi ridică treptat la starea omenității Sale de după înviere, prin harul revărsat asupra lor de Duhul Sfânt în Sfintele Taine.

Numirea de Biserică se mai dă și comunității celor ce formează poporul lui Dumnezeu, dintre care unii viețuiesc aici pe pământ, iar alții triumfă în cer, aceștia fiind atât dreptii și sfinții Vechiului Testament, cât și toți cei ce au viețuit pe pământ, după venirea Mântuitorului, silindu-se să ajungă “la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos” (Efes. 4, 13), la care se adaugă și îngerii. De aceea Sfinții Părinți

vorbesc despre o Biserică luptătoare, care se războiește împotriva păcatului aici pe pământ, și despre una triumfătoare, a îngerilor, dreptilor și sfinților, care a triumfat în lupta împotriva răului.

Mai trebuie amintit, pe de o parte, că Biserică luptătoare și triumfătoare formează o singură unitate deplină, ele fiind în cea mai strânsă legătură una cu cealaltă, iar pe de alta, faptul că în afară de comunitatea universală a celor ce cred în Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel întrupat, care mărturisesc și se împărtășesc cu Sfintele Taine și sunt călăuziți spre mântuire de ierarhie, cuvântul Biserică se folosește și pentru numirea unor comunități creștine locale; Biserică are deci sensul și de comunitate locală: „Și de nu-i va asculta pe ei, spune-l Bisericii; iar de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș” (Matei 18, 17).

În Revelație nu găsim vreo definiție a Bisericii, ci numai unele descrieri ale ei. Astfel, în Sfânta Scriptură, ea este înfățișată fie ca totalitatea credincioșilor, condusă în mod nevăzut de Iisus Hristos, fie ca mijloc de transmitere a lucrării sfințitoare a lui Iisus Hristos, prin Tainele și cuvântul lui Dumnezeu. Nici în Sfânta Tradiție nu găsim vreo definiție a Bisericii, ci numai descrieri după unul sau altul din cele două aspecte ale ei: ca societate a credincioșilor, unită și nedespărțită de capul ei, Hristos, sau ca izvorul de viață făcător al mântuirii, ori ca Hristos prelungit peste veacuri în credincioși, continuându-și în ei activitatea învățătoarească, sfințitoare și conducătoare, într-un fel sau altul, asemenea descrieri se află la sfântul Ignatie de Antiohia, Tertulian, sfântul Ciprian, sfântul Chirii al Alexandriei, sfântul Ioan Gură de Aur, Fericitul Augustin și alții.

La fel stau lucrurile și în teologie, unde nu există vreo definiție completă a Bisericii, unanim acceptată. Căci atât în definițiile date de teologii ortodocși, cât și în cele ale romano – catolicilor, sunt scoase în relief fie partea nevăzută, internă a Bisericii, fie cea externă, văzută: administrație, taine, membri etc.

Cu aceste constatări pe care le face, teologul grec H. Andrusos ajunge la formularea unei definiții a Bisericii în care se străduiește să cuprindă ambele ei aspecte: “Biserica se numește instituția sfântă, care este întemeiată de Cuvântul Cel întrupat al lui Dumnezeu, spre mântuirea și sfințirea oamenilor și posedă puterea și autoritatea Lui dumnezeiască, constând din oamenii care au aceeași credință, se împărtășesc de aceleași Sfinte Taine și se împart în popor și clerul conducător, care-și derivă puterea, prin succesiune neîntreruptă, de la Apostoli și prin ei, de la Domnul”¹.

Întemeierea Bisericii

Întemeierea Bisericii stă în strânsă legătură cu întemeierea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ, împărăție despre care vorbesc și profețiile Vechiului Testament (Isaia 2, 2 ș. u.; 54, 1 ș. u.; Daniel 2, 44), Sf. Ioan Botezătorul (Matei 3, 2, Marcu 1, 4) și însuși Mântuitorul (Matei 4, 17; 10, 7; Marcu 1, 15), Biserică fiind sacramentul și reprezentanța acesteia

împărății, după întemeierea ei.

Mântuitorul Hristos vorbește clar despre Biserică pe care o va întemeia nevăzut prin jertfa pe Cruce: “...pe această piatră voi zidi Biserică Mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea” (Matei 16, 18), actul ei de întemeiere fiind jertfa Sa de pe cruce: «Drept aceea, luați aminte de voi și de toată turma, în care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstoriți Biserică lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu scump sângele Său» (Fapte 20, 28). Pregătind pe Apostoli ca să fie organe ale lucrării Sale mântuitoare și pietre de temelie ale Bisericii: „Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos” (Efes. 2, 20), Biserică a fost inaugurată văzută la Cincizecime, ziua ei de naștere, când Duhul Sfânt s-a pogorât peste Apostoli și în urma predicii lui Petru, au primit credința, botezându-se, “ca la trei mii de suflete” (Fapte 2, 41). După porunca Domnului: “Mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh...” (Matei 28, 19). Apostolii au întemeiat în diferite regiuni Biserici locale, ei considerându-se drept colaboratori ai Domnului și iconomi ai tainelor lui Dumnezeu: „Așa să ne socotească pe noi fiecare om: ca slujitori ai lui Hristos și ca iconomi ai tainelor lui Dumnezeu” (1 Cor. 4, 1), iar pe Domnul, drept întemeietorul Bisericii și piatra din capul unghiului: „Căci nimeni nu poate pune altă temelie, decât cea pusă, care este Iisus Hristos” (1 Cor. 3, 11), „Zis-a lor Iisus: Au n-ați citit niciodată în Scripturi: “Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri” (Matei 21, 42).

Întemeind Biserică ca organ pentru continuarea lucrării Sale mântuitoare în lume, Mântuitorul i-a dat acesteia încredințarea și puterea de a continua întreita Sa slujire: învățătoarească, arhierescă și împărătească, propovăduind adevărul Evangheliei neschimbat și nealterat, curățind de păcate și sfințind pe credincioși prin Sfintele Taine și conducându-i pe calea dobândirii vieții veșnice.

(Note)

¹ Hristu Andrusos, *Dogmatica Bisericii Ortodoxe Răsăritene*, trad. de Dr. Dumitru Stăniloae, Sibiu, 1930. pag. 281.

Tot mai puțini atei în Rusia

Numărul ateiilor din Rusia a scăzut cu mai mult de jumătate, iar cel al credincioșilor practicanți este chiar de patru ori mai mare față de statisticile precedente, informează novopress.info. Astfel, noi biserici ar putea fi construite în regiuni încă lipsite de lăcașe de cult, iar această tendință trebuie urmată constant în următorii 10 ani, estimează experții.

În prezent, 62% dintre locuitorii Rusiei se declară creștini ortodocși, 7% musulmani și puțin mai mult de 1% afirmă că aparțin unei alte confesiuni sau religii, 15% sunt atei, iar 14% sunt cei care cred în Dumnezeu, dar nu consideră că fac parte dintr-o anumită comunitate religioasă, în timp ce 9% dintre ruși afirmă că se întâlnesc regulat în lăcașul de cult specific credinței lor.

19 noiembrie 2006 - Conferința Episcopilor Ortodocși Canonici din America

“De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturie, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea” (Evrei 12, 1).

Clerului, cinului monahal și credincioșilor sfințelor Biserici Ortodoxe din America

Iubiții noștri întru Domnul, în fiecare zi se produce o minune prin harul Domnului nostru Iisus Hristos și în numele credinței noastre ortodoxe. Dragostea lui Hristos este dovedită în fiecare zi în Orientul Mijlociu, Estul Europei, Africa, Asia de Sud și America de Nord, prin oferirea de hrană, adăpost și medicamente celor ce suferă în urma catastrofelor naturale, informează romarch.org. În fiecare zi, acolo unde cândva era ură și război, acum se repară case, copiii sunt educați, bărbați și femei redobândesc mijloacele de existență. În fiecare zi fermieri săraci primesc unelte pentru a lucra pământul și copii sunt salvați de boli ca HIV sau SIDA.

Datorită dorinței comune a ierarhilor din SCOBA, Organizația internațională de caritate creștină ortodoxă (IOCC) a fost împuternicită să răspundă chemării Domnului „de a sluji celor ce sunt în suferință și nevoi în întreaga lume, împărțind cu ei darurile lui Dumnezeu de hrană, adăpost, mijloace de supraviețuire economică și speranță.”

De la înființare, în anul 1992, IOCC a oferit peste 226 milioane dolari reprezentând bunuri de ajutor imediat și programe de dezvoltare în peste 30 de țări din partea credincioșilor ortodocși de pe acest continent. În Rusia, România, Georgia și fosta Iugoslavie, IOCC oferă împrumuturi pentru mici întreprinderi, tractoare și seminte pentru agricultori, și ajută comunitățile să pornească proiecte de construcție prin organizațiile locale. În Țara Sfântă, Liban, Irak, Iordania și Etiopia, IOCC continuă să ofere cursuri pentru diferite meserii, să creeze posturi, să construiască și să repare școli, să ofere programe pentru hrănirea copiilor și educarea lor, prevenirea și educarea privind bolile HIV și SIDA. În urma dezastrelor provocate de Tsunami în 2004 și uraganele din SUA în 2005, IOCC a oferit milioane de dolari constând în ajutor de urgență, reconstruirea de case, asistență post traumă, programe de alimentație și redobândire a mijloacelor de existență.

Dar, IOCC poate continua această misiune doar atât timp cât credincioșii parohiilor noastre aud cuvintele „credința fără fapte este moartă”.

De aceea am ales această Duminică înainte de Thanksgiving ca și Duminică IOCC. În timp ce mulțumim Domnului în această frumoasă sărbătoare de Thanksgiving pentru bunătățile cu care ne-a binecuvântat în mod atât de bogat, îndemnăm credincioșii să sacrifice și să dăruiască fraților și surorilor noastre care suferă și sunt în nevoi, aici și peste hotare. În fiecare zi, timp de aproape cinsprezece ani, IOCC a continuat lupta cu multă stăruință, hrănind pe cei flămânzi, cercetându-i pe bolnavi, îmbrăcându-i pe cei goi, și dăruiind speranță celor deznădăjuți. Ca și îndrumători spirituali, vă îndemnăm să vă arătați credința cea traică și să sprijiniți această lucrare. Dumnezeu însuși a rânduit această luptă pentru noi.

Vă îndemnăm să îndepărtați orice obstacol care v-ar împiedica să transmiteți dragostea lui Dumnezeu și lumina Lui unei lumi care este adesea în întuneric și lipsită de speranță. Vă îndemnăm să faceți acestea și să ducem împreună mai departe această luptă cu ochii ațintiți la Iisus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre.

† Arhiepiscop DEMETRIOS, președinte, Arhiepiscopia Ortodoxă Greacă din America

† Mitropolit PHILIP, vicepreședinte, Arhiepiscopia Antiohiană Creștin Ortodoxă din America de Nord

† Mitropolit CHRISTOPHER, secretar, Biserica Ortodoxă Sârbă din SUA și Canada

† Mitropolit NICHOLAS de Amisos, Episcopia Americană Carpato-Rusească din SUA

† Mitropolit HERMAN, Biserica Ortodoxă în America

† Arhiepiscop NICOLAE, Arhiepiscopia Ortodoxă Română în America și Canada

† Mitropolit JOSEPH, Biserica Ortodoxă Răsăriteană Bulgară

† Mitropolit CONSTANTIN, Biserica Ortodoxă Ucrainiană în SUA

† Episcop ILIA de Philomelion, Episcopia Ortodoxă Albaneză din America

Părintele Calciu-Dumitreasa a trecut la cele veșnice

În seara zilei de 21 noiembrie, într-un spital din Washington, a trecut la cele veșnice părintele Gheorghe Calciu Dumitreasa. Fiind bolnav de cancer, în ultimele luni părintele a suferit foarte mult. Pentru că și-a exprimat dorința de a fi înmormântat în țară, trupul părintelui Calciu a fost adus în România. La 23 noiembrie, părintele Calciu ar fi împlinit 81 de ani.

Părintele Gheorghe Calciu s-a aflat, în total, timp de 21 de ani în închisorile comuniste (1948-1964, 1979-1984). A fost eliberat în

urma unor proteste de amploare din partea exilului românesc – Mircea Eliade, Virgil Ierunca, Eugen Ionescu, Monica Lovinescu, Paul Goma etc. În 1985 părintele Gheorghe a fost obligat să părăsească definitiv România. Ulterior, părintele Calciu Dumitreasa s-a stabilit în SUA, fiind parohul bisericii ortodoxe românești „Sfânta Cruce” din Washington. La inițiativa părintelui, au demarat lucrările de construcție a bisericii „Sfântul Andrei”.

Părintele Calciu Dumitreasa a fost un mare prieten al Basarabiei, Sfinția Sa a vizitat de mai multe ori Chișinăul, inclusiv în toamna anului 2001.

În luna octombrie, Prea Fericitul Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, l-a vizitat pe părintele Gheorghe Calciu, aflat la Spitalul Militar Central din București. „Prin acest gest, Patriarhul Teoctist și-a arătat prețuirea pentru unul dintre preoții ortodocși români care au mărturisit deschis credința lor în dreptatea lui Dumnezeu, mai ales în ultima parte a regimului comunist din România”, se arată într-un comunicat al Patriarhiei Române. Președintele Consiliului Mondial Român, Nicolae Popa, spune că părintele Calciu Dumitreasa este unul dintre simbolurile vie ale credinței creștine și rezistenței anticomuniste românești.

A fost înmormântat pe data de 3 decembrie în cimitirul mănăstirii Petru Vodă, așa cum lăsase cu limba de moarte, pe patul de suferință.

Biserica Ortodoxă Rusă se pronunță asupra pedepsei cu moartea

Biserica Ortodoxă Rusă nu respinge în principiu pedeapsa cu moartea, dar crede că este important să se creeze condițiile pentru abolirea ei. „Nu insistăm asupra dreptului nostru de lucrători religioși pentru a defini dacă guvernul trebuie sau nu să se folosească de pedeapsa cu moartea”, a declarat pr. Mikhail Dudko, responsabil pentru relație Biserică-societate în departamentul pentru relațiile externe al Patriarhiei Moscovei. Conform agenției Interfax, prelatul a amintit că în Sfânta Scriptură există exemple de autorități care

folosesc pedeapsa cu moartea ca o măsură extremă luată și „din voia directă a lui Dumnezeu”.

Astfel, în țările creștine, inclusiv în Rusia pre-revoluție, „ale căror vieți se bazează pe principiile creștine, pedeapsa cu moartea există”, a remarcat preotul. El a amintit că Biserica nu a contestat niciodată dreptul autorităților la folosirea forței „pentru apărarea împotriva răului”.

„Forma acestei opoziții față de rău poate să varieze foarte mult, dar trebuie să fie mereu potrivit, adică

trebuie atât să oprească răul cât și să conserve nu doar pacea publică, dar și însăși viața oamenilor”, a spus pr. Mikhail. Recent, Rene van der Linden, președintele Consiliului Adunării Parlamentare Europene, a chemat încă o dată Rusia să abolească pedeapsa cu moartea și să ratifice protocolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În acest context Biserica Ortodoxă Rusă a ținut să își clarifice poziția, în favoarea abolirii pedepsei cu moartea, dar fără a dori să exercite o presiune directă.

Modalități de comunicare între Roma și Constantinopol de-a lungul secolelor

În perioada 27 - 29 noiembrie a.c. a avut loc la Istanbul, Turcia, simpozionul intitulat „Modalități de comunicare între Roma și Constantinopol de-a lungul secolelor”, simpozion care a fost inaugurat de către Sanctitatea Sa Bartolomeu, patriarhul ecumenic al Constantinopolului, informează patriarchate.org. Acest simpozion este organizat de un grup de savanți de la Universitățile din Berlin, Nottingham și Viena, precum și de la Academii de Științe din Bavaria și Vatican, reprezentând Tradiția Bisericii Occidentale, și de către specialiști de la Universitățile din Atena, Ioannina, Komotini, Tesalonica și de la Fundația Națională de Cercetări, reprezentând tradiția Bisericii Orientale. Acest eveniment științific este inspirat de vizita istorică pe care papa Benedict al XVI-lea o desfășoară la Scaunul patriarhului ecumenic al Constantinopolului.

Adunarea clericilor și laicilor Bisericii Ortodoxe Letone

La data de 14 noiembrie 2006, reprezentanții clerului și laicilor Bisericii Ortodoxe din Letonia s-au reunit într-o adunare la Riga, sub președinția ÎPS Mitropolit Alexandru de Riga și Letonia, informează egliserusse.typepad.fr. În cadrul adunării s-a aprobat activitatea Sinodului permanent al Bisericii Letone și crearea unor departamente sinodale, cum ar fi: pentru educație și catehizare, pentru

activitatea socială, departamente editoriale, liturgice, misionare, pentru relația cu celelalte culte creștine, precum și un serviciu de presă.

De asemenea, adunarea a răspuns întrebărilor cotidiene despre viața Bisericii, acordând o atenție particulară a formării tinerilor, analizând educația etică a societății, precum și unele problemele liturgice auxiliare.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anulul 2007

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDACTIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1100
Comanda: 2041